

**BISDOM
ROTTERDAM**

**Homilie bisschop Van den Hende
Eucharistieviering kerktoetredersdag
St. Josephkerk, Leiden
21 juni 2025**

2 Korintiërs 12, 1-10

Matteüs 6, 24-34

Broeders en zusters in Christus, zo mag ik u noemen. We komen niet uit dezelfde familie. Maar we worden wel in één gemeenschap samengebracht door onze doop, door ons heilig vormsel en door de viering van de eucharistie. De meesten van u die hier zijn, zijn kortgeleden toegetreden tot de Kerk. Er is veel voorbereiding aan vooraf gegaan. Er zijn zelfs groepen geloofsleerlingen uit parochies van ons bisdom naar de chrismanis gekomen in de Goede Week. In de chrismanis zegenen en wijden we in de kathedraal de oliën voor de sacramenten. En uiteindelijk zijn er in de tijd van Pasen tot nu toe een kleine tweehonderd mensen toegetreden tot onze Kerk.

We mogen steeds opnieuw weten dat we toetreden tot de gemeenschap van de Heer. Maar we blijven leerlingen. Soms hebben we misschien de indruk dat als je gedoopt en gevormd bent en tot de gemeenschap van de Kerk behoort, dat je tot de 'professionals in geloof' bent toegetreden. Maar ook mensen die lang geleden gedoopt zijn, ook mensen die al vele decennia overtuigd katholiek zijn, moeten erkennen dat ze altijd leerling blijven, met vallen en opstaan.

Dat geldt ook voor de grote leerlingen die beroemd zijn geworden in de loop van de tijd. Denk maar aan de eerste leerlingen, de apostelen. Denk maar aan Paulus, die na een lange tijd van worsteling en zelfs christenen vervolgen, uiteindelijk Jezus Christus erkende als zijn Heer.

In de eerste lezing hoorden we over Paulus. Hij maakt er geen geheim van dat hij, met de Heer verbonden, nog altijd worstelt. Niet met de vraag of de Heer bestaat, want Hij heeft de Heer mogen horen en mogen ontmoeten (Handelingen 9, 1-8; zie ook 22, 5-16 en 26, 9-18). En de Heer heeft hem zelfs vergeven, zodat hij van een vervolger van Christus een verkondiger van het evangelie kon worden. En Paulus blijft zeggen: ik ben een misgeboorte, ik ben de kleinste van alle apostelen, maar ik ben een leerling van de Heer en geroepen om steeds opnieuw voor Hem het evangelie te verkondigen (1 Korintiërs 15, 8-9). Als we de tweede brief aan de christenen van Korinthe lezen, waaruit wij vandaag een stukje hebben gehoord, dan zien we dat Paulus veel over heeft om de Heer te verkondigen: schipbreuk, zweepslagen, honger en dorst. Hij worstelt, maar de kracht vindt hij in de Heer (2 Korintiërs 11, 24-30).

En daarom zegt hij ook vandaag: ik blijf een leerling en als ik ergens de kracht van de Heer ervaar, dan is het vooral wanneer ik mijn eigen zwakheid erken. Waar kan ik de barmhartigheid van God werkelijk ontvangen? Als ik eerst mijn eigen tekortkomingen en mijn zonden uitspreek. Waar kan ik de liefde van God voor mij steeds opnieuw ontvangen? Als ik ook aangeef dat ik zelf niet volledig in die liefde leef, maar soms meer kwaad doe en woorden spreek die afbreken.

Als wij toetreden tot de Kerk, of het nu lang geleden is of de afgelopen tijd, dan worden wij leerling met de eerste leerlingen. Vandaag gedenken wij de heilige Aloysius Gonzaga. Hij leefde in de 16e eeuw. Hij was een jongeman die in een adellijk gezin werd geboren. Maar hij liet alles achter. Ook de rijkdom die bij zijn erfenis hoorde, die liet hij allemaal aan zijn broer. Hij wilde de Heer volgen als religieus en trad toe tot de orde van jezuiten. Hij wordt niet oud, want in zijn studietijd, waarin hij veel voor de armen doet en zieken verpleegt en naar de mensen gaat in nood, wordt hij zelf ziek, getroffen door de pest. En hij sterft al op drieëntwintigjarige leeftijd. De heilige Aloysius was een leerling van de Heer die in onze gemeenschap van de Kerk een van de bekende leerlingen is.

Al is de apostel Paulus door zijn brieven en verkondiging beroemd geworden, al is de jonge jezuïet Aloysius Gonzaga beroemd geworden (er is voor hem een altaar in Rome in de San Ignazio kerk, een enorm groot altaar tegenover een groot altaar van een andere jezuïetenstudent die jong stierf, uit onze Vlaamse streken, de heilige Johannes Berchmans), zij zullen nooit zeggen: 'kijk eens naar mij, wat heeft de Heer het goed met mij getroffen, ik ben nu een doorgewinterde gelovige en ik sta pal voor Christus'. Of u nu naar Paulus luistert, naar Aloysius of naar Johannes Bergmans, allen zullen ze zeggen: we blijven leerling en als we ergens de ontmoeting met de Heer zoeken, dan is het in onze zwakheid en niet in onze successen.

Zelfs als Paulus weet dat hij veel mensen tot het geloof heeft gebracht, dat hij veel mensen ook heeft uitgenodigd om gedoopt te worden en de Heilige Geest te ontvangen, zal hij nooit zeggen: dat is mijn succes. Hij zal met de andere apostelen zeggen: wat zijn we blij dat we met de Heer mogen meewerken (cf. Handelingen 14, 27). Hij zal nooit zeggen: wat fijn dat de Heer met mij meedoet.

Als je pas katholiek geworden bent, weet dan dat je niet komt in een gemeenschap waar alleen maar 'professionals van geloof' rondlopen. Met de grootste heiligen voorop mogen wij steeds weer roemen op onze zwakheid. Want als we onze zondigheid erkennen, kan Gods barmhartigheid veel in ons uitwerken. Als we zijn liefde nodig hebben, dan kunnen we het beste zien hoezeer die liefde ons ontbreekt. En ons verdiepen in het geloof mogen we doen elke dag opnieuw met vallen en opstaan. En weet: God is altijd groter dan onze woorden. En zijn liefde reikt altijd verder dan wij denken.

Als we vandaag de eucharistie vieren, mogen wij de Heer zelf naderen tot zijn liefde. Wij mogen leerling zijn en ons hart openen voor zijn woord en voor zijn sacrament. En weet dat in het sacrament van zijn Lichaam en Bloed Jezus net zo dicht bij ons is als bij de eerste leerlingen van het eerste uur. En net zo dicht bij ons als bij Aloysius Gonzaga en bij Johannes Bergmans.

In die zin zijn wij als leerlingen bevoorrecht, om niet alleen naar Jezus genoemd te zijn als christenen (cf. Handelingen 11, 26c), maar ook elke dag met Hem te mogen leven (cf. Matteus 28, 20b), van Hem te ontvangen in woord en sacrament wat wij nodig hebben.

Laten wij proberen om als Kerk van Christus, als gemeenschap van Jezus' leerlingen zichtbaar te zijn in de wereld van nu. En dat we niet alleen denken: ik heb mijn geloof ontvangen en nu heb ik een privé-infuus met de Heer en dat is genoeg. Maar weet ook dat je als echte leerling kunt vragen: Heer, wat kan ik dan voor U doen, opdat nog meer mensen zich als leerlingen aansluiten, en dat leerlingen die uw naam vergeten zijn opnieuw vol vuur U zullen aanbidden? Amen.